

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 413

гр. Перник, 16.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА
КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

като разгледа докладваното от АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-АЛЕКСОВА
Въззивно гражданско дело № 20221700500260 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава двадесета „ВЪЗЗИВНО ОБЖАЛВАНЕ“, чл. 258 и сл. от ГПК, образувано по въззивни жалби подадени

ОТ: от СУРИЧЕ „Д-р Петър Берон“ гр. Перник ЕИК 000381590, със седалище и адрес: гр. Перник, ул. „Отец Паисий“ № 10, представлявано от Е.Б.В. – директор със съдебен адрес: гр. Перник, ул. „Ч.т.“ ***

ЧРЕЗ Еднолично адвокатско дружество „Р.Б.“, със седалище и адрес: гр. Перник, ул. „Ч.т.“ № 2/12, Булстат: 177506342, представлявано от адв. Р.С. Б., тел. *****,

ПРОТИВ: РЕШЕНИЕ № 255/ 15.03.2022 г., постановено по гр. дело № 5836/ 2021 г. по описа на РС Перник

Жалбоподателя е останал недоволен от така постановеното решение, тъй като било постановено при наличие на отменителни основания - нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което моли да се отмени изцяло първоинстанционното решение, като неправилно и вместо него да се постанови друго по съществото на спора, с което да се признаят оспорените заповеди за правилни и законосъобразни.

С жалбата първоинстанционното решение се оспорва изцяло, като постановено при съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон, неправилно и необосновано.

В подадената въззивна жалба се излагат доводи, че фактическите констатации на съда не кореспондирали със събрания доказателствен материал, поради което и направените правни изводи не се подкрепяли от събраните доказателства по делото и не отговаряли на материалния закон.

Неправилен и несъобразен с доказателствата по делото бил изводът на ПРС, че Заповед № РД-12-211 от 25.10.2021 г. на директора на СУРИЧЕ „Д-р Петър Берон“ - Перник, издадена на 25.10.2021 г., е връчена на З.Г. на 27.10.2021 г. - в деня, в който тя е трябвало да замества.

Неправилен е изводът на ПРС, че „заместването е в разрез със задълженията на ищцата по длъжностна характеристика“, като не е посочено конкретно с кои задължения е в разрез.

Районният съд не бил обсъдил разпоредбите на Правилника за вътрешния трудов ред на училището, приет като доказателство по делото, съгласно чл. 12, ал.1, т. 2, в който е предвидено, че служителите извън задълженията по длъжностна характеристика изпълняват и допълнително възложени от работодателя трудови задължения, в рамките на професионалната им компетентност, а в т. 19 - да изпълняват възложени часове при отсъствие на титуляр като лекторски.

Районният съд не бил взел предвид и обсъдил специалните правни норми, действащи в системата на предучилищното и училищното образование, съгласно които е дадена възможност в условията на извънредна епидемична обстановка директорът да възлага допълнителни часове на педагогическите специалисти за провеждането на обучението от разстояние в електронна среда - чл. 40в, т. 6 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование.

Неправилен бил изводът на първоинстанционния съд, че със Заповед № РД-12-211 от 25.10.2021 г. на основание чл. 120 КТ се възлагало на г-жа Г. заместване на отсъстващ служител, като не е посочено кой точно служител се замества. От приложените по делото доказателства е видно, че на г-жа Г. не са възлагани функции по заместване на г-жа Валентина Стоичкова.

При правилно установена фактическа обстановка, неправилно районният съд бил направил изводът, че Заповед № РД-12-211 от 25.10.2021 г. на основание чл. 120 КТ на директора на СУРИЧЕ „Д-р Петър Берон“ - Перник е неправилна и незаконосъобразна. Не били отчетени обстоятелствата, че процесната заповед била издадена в условията на извънредна епидемична обстановка, при едновременното отсъствие по болест на 9 /девет/ учители и че в тази ситуация нормативната уредба в системата на училищното образование позволява възлагане на лекторски часове на други учители /чл. 40в, т. 6 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование/.

Неправилен бил изводът на районния съд, че Заповед № РДО 12-226/ 08.11.2021 г. на директора на СУРИЧЕ „Д-р Петър Берон“ гр. Перник, с която е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ на г-жа З.Г. е неправилна и незаконосъобразна. Директорът на училището бил спазил процедурата по търсене на дисциплинарна отговорност и бил наложил дисциплинарно наказание, съобразено с материалния закон и тежестта на извършеното нарушение, дори е наложил по-леко наказание, тъй като ВКС приема неизпълнението на възложената работа като „тежко“ нарушение на трудовата дисциплина.

Такава преценка била извършена като са отчетени всички фактори, имащи значение към нарушението, а именно: Обучението на учениците се е осъществявало в условията на извънредна епидемична обстановка.; Неблагоприятните последици за учениците и организацията на работа в училище. Допълнително възложените 3-и учебни часа за две работни седмици, били в рамките на установеното за служителя работно време. Работодателят не бил целял допълнително натоварване на лицето, възлагане на несвойствени задачи, а обезпечаване на образователния процес в училището. Възложените часове изисквали минимална ангажираност /30 или 40 минути/ от страна на г-жа Г. и са били са в рамките на 8-часовия работен ден. Не бил обсъден отказът на ищцата, че не желае да изпълни часовете „по лични причини“ /свързани с отглеждане на внука й/.

В законноустановения двуседмичен срок по чл. 263, ал. 1 от ГПК въззиваемата страна е подала отговор на въззивната жалба, като оспорва изцяло жалбата, като неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Обжалваното решение било правилно, законосъобразно, допустимо и постановено при спазване на процесуалните правила и като такова, следва да бъде оставено в сила. Подадената Въззивна жалба била неоснователна и несочеща никакви доказателства, оборващи постановеното решение, а само собствени интерпретации на събраните и проверени в съдебното следствие доказателства. Неоснователни били твърденията на ответника, настоящ въззивник, посочени, както във въззивната жалба, така и в съдебното заседание, тъй като въобще не кореспондирали с реалната обстановка и събраните по делото доказателства.

Ответникът не доказал по никакъв начин основанието за налагане на дисциплинарното наказание и неговата законност. Така и не станало ясно защо е издадена Заповед № РД-12-211/25.10.2021г., която е издадена на осн. чл. 120, ал. 1 от КТ. З.Г. била отказала да изпълниш тази заповед напълно правомерно, защото заповедта е незаконосъобразна - Заповед по чл. 120, ал. 1 от КТ се издава когато работникът, трябва да извършва временно друга работа поради „производствена необходимост“, като това означава, че не трябва да изпълнява едновременно настоящата си работа и нововъзложената. Когато на работника му се възлага да изпълнява работа по заместване, ведно с неговата настояща работа имало предвиден друг ред в КТ, а именно чл. 259 от КТ и тогава следва да се поиска и получи съгласието на работника. Като работникът може да не се съгласи и било без значение защо не се съгласява. От приложените документи с дисциплинарно-наказателната преписка, се установявало, че З.Г. била назначена на пълен норматив учебни часове, което означавало, че съгласно ЗПУО, Правилника за вътрешния ред на СУРИЧЕ „Д-р Петър Берон“, е натоварена на пълен работен ден/8 ч./, като съгласно нормативната база, на нея и е дадено точно определено време за подготовката на всеки час и било странно твърдението от страна на ответника, настоящ въззивник, че има възможност да поеме допълнителни часове, след като самият закон предвиждал друго. При пълен норматив от часове, всеки допълнително поет/възложен/ час от учителя бил над допустимата норма и се явява извънреден. В поведението на ищцата Г. липсвало противоправност и вина защото отказът ѝ да изпълни заповед от 25.10.2021г. позоваваща се на чл. 120, ал. 1 от КТ, бил правомерен, тъй като тази заповед била незаконосъобразна, защото не били налице предпоставките за издаването ѝ по чл. 120, ал. 1 и ал. 2 от КТ. В случая било налице нареждане на работодателя, чрез законния му представител, за времето от 25.10.2021г. до 04.11.2021г., Г. „да замества“ отсъстващ учител, но това нареждане било обективизирано чрез издадена заповед по чл. 120, ал.1 от КТ, и нямало данни да е искано съгласие на ответната страна/.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, настоящият съдебен състав е намерил, че исковата молба е нередовна, тъй като неотговаря на изискванията на чл.127, ал.1, т.4 и т.5 от ГПК - същата съдържа противоречие между обстоятелствената част и петитума на предявената искова молба относно претендираната от ищцата ЗВ. ИВ. Г. незаконосъобразност на Заповед № РД—12— 211/25.10.2021г. и Заповед РД - 12—226/08.11.2021г. и е дал едноседмичен срок от връчване на препис от определението да отстрани констатираните нередовности на исковата молба.

С молба вх.№2527 от 16.05.2022 г. ищцата е пояснила какво точно оспорва в законността на Заповед № РД—12— 211/25.10.2021г., както и на какво основание твърди, че е отказала да изпълнява Заповед № РД—12—211/25.10.2021г

Във въззивната жалба, жалбоподателите не са се позовали и не са направили обосновано и конкретно оплакване за допуснати от първата инстанция нарушения, изразяващо се в неизготвен, непълен или неточен доклад, неразпределена доказателствена тежест и недаване на указания по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно, тъй като за допуснати от първата инстанция процесуални нарушения във връзка с доклада на делото въззивният съд не следи служебно – чл. 269, изр. 2 ГПК /т. 1 и т. 2 от ТР № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

С въззивната жалба, страните не са поискали събиране на нови доказателства във въззивното производство за факти, които са от значение за спора и представляват нововъзникнали или новооткрити обстоятелства по смисъла на чл.266, ал. 2 ГПК, или такива, за чието доказване не е било допуснато от първоинстанционния съд събирането на доказателства поради процесуални нарушения във връзка с неправилно тълкуване и прилагане на процесуална норма по допускане на доказателства по смисъла на чл. 266, ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно с определението по чл. 267 ГПК.

Предвид изложеното и на осн. чл.267 от ГПК Пернишкият Окръжен Съд,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **12.07.2022г. от 10.10ч.**, за която дата и час да се призоват страните.

ДОКЛАДВА делото, съобразно мотивната част на определението.

ПРИЗОВАВАНЕТО с оглед процесуална икономия да се извърши по телефон или електронен адрес, с **УКАЗАНИЕ** към страните, че явяването им в съдебно заседание не е задължително, а становище по хода на делото и съществуването на спора могат да изразят с писмена молба, с препис за насрещната страна и прилагането на списък по чл. 80 от ГПК

За удостоверяване на призоваването да се състави протокол, а при невъзможност за призоваване по телефон или електронен адрес, същото да бъде извършено по общия ред.

Съдът **УКАЗВА** на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, че са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Съдът **НАПЪТВА** страните, че ако желаят могат да разрешат спора по доброволен начин, чрез процедура по медиация, която дава възможност:

- да се спести време;
- да се намалят разходите по разрешаването на спора;
- до бъде договорено от страните решение на спора, което максимално да удовлетворява интересите и на двете страни;
- да подобрите отношенията между страните, ако са важни за тях или се налага да продължат.
- запазите имиджа и тайните си;
- обичайно се изпълнява доброволно;
- запазят имиджа и тайните си;
- за да започнете медиация, няма значение на каква фаза е делото.
- медиация можете да проведете както на първа, така и на втора инстанция.

За да поискате започването на медиация е достатъчно да се свържете с координатор на Центъра за спогодби и медиация към Окръжен съд - Перник и Районен съд – Перник.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него доклад по делото а на въззивника и препис от подадения отговор на въззивната жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____